

ఓక ప్రణయకథ

మూవాడి ప్రణయకథలో నేను జోక్యం కలిగించుకోకుండా ఉండాలని చాలా ప్రయత్నించాను. కాని సూర్యమే నన్ను బలవంతంగా అందులోకి లాగాడు; నెలరోజులు ఆలోచించి మరీ రాసిన తన ప్రణయలేఖ చూపించాడు.

“కమలా, నన్ను వివాహం చేసుకోవటానికి నీకేమన్నా అభ్యంతరం ఉందా?”

“నీ కీ ఉత్తరం రాయకుండా ఉండాలని నెల్లాళ్ళనించి ప్రయత్నిస్తున్నాను. లాభం లేకపోయింది. నిన్ను కోరకుండా ఉండాలని నేను చేసిన ప్రయత్నమంతా వృధా అయిపోయింది.

“నన్నే అడిగేటట్లయితే నన్ను పెళ్ళాడమని నీకు సలహా ఇవ్వను. నాకన్న అన్నివిధాలా మంచివాణ్ణి, అందమైనవాణ్ణి, ధనికుణ్ణి, తెలివిగలవాణ్ణి పెళ్ళాడమని సలహా ఇస్తాను — సూర్యం!”

“ఎట్లా ఉంది ఉత్తరం?” అన్నాడు సూర్యం.

నే నాలోచించి, “నీలాగే ఉంది. పోస్టులో వేసిచూడు.” అన్నాను. దానికివచ్చిన సమాధానంకూడా వాడు నాకు చూపించాడు. నన్నా జవాబు పైకి చదవమన్నాడు.

“సూర్యంగారూ, మీ ఉత్తరం గురించి ఏమనుకోవాలో నాకు తెలీదు. నన్ను మీరు అవమానం చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు భావిస్తున్నాను. మీరింకా మంచిగా, అందంగా, ధనికులుగా, తెలివిగా లేనందుకు మిమ్మల్ని పెళ్ళాడలేను — కమలాదేవి.”

నే నా ఉత్తరం పూర్తిచెయ్యగానే సూర్యం విరగబడి నవ్వు సాగాడు. వాడికి మతిచెడిందని నా కనుమానం తగిలింది. ఎందుచేతనంటే వాడు కమలను ప్రేమించాడు, తన ప్రేమను విమర్శించుకున్నాడు, దాని బలాన్ని పరీక్షించి అది గట్టిప్రేమే అని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆ ప్రేమ ఇట్లా పరిణమించినందుకు నాకు చాలా విచారం వేసింది.

నేను వాణ్ని భుజంమీద తట్టి, “ఫరవాలేదురా, ఓ నెల్లో సువ్వా అమ్మాయిని మరచిపోతావు—కాస్త ప్రయత్నిస్తే!” అన్నాను.

వాడింకా నవ్వుసాగాడు.

“ఆ పశువునా?” అన్నాడు నవ్వుతూనే. “ఆ మృగంకోసం నెల రోజులు అకారణంగా ఘోరాను పడ్డాను! నన్ను చెప్పుతో కొట్టక సమదా యిస్తావేమిటి?”

నా గుండెమీది బరువు తీసేసినట్టయింది.

తరవాత రెండు నెలలకు కాబోలు కమల వివాహం అయింది. ఆమె భర్త ఐ. సి. ఎస్. పరీక్ష కొత్తగా పాసయి ఎక్కడో డిప్టీ కలెక్టరు ఉద్యోగం సంపాదించాడు. దాదాపు దొరల్లే ఉండేవారు.

మా సూర్యంలో కలిగినమార్పు నేను నాలుగైదు రోజులకుగాని గమనించలేదు. వా డన్నమూ నిద్రా విసర్జించాడు. వారం రోజుల్లో పీనుగల్లే అయిపోయినాడు. వాడి నవ్వు విని యెన్నో సంవత్సరాలయినట్టుంది. వాణ్ణిచూస్తేనే భయం కలగసాగింది.

“ఏమిటా సూర్యం?” అన్నాను.

“ఆ కమల—” అన్నాడు.

“ఆ కమలమీద నీకు మళ్ళీ వ్యామోహం కలిగిందా ఏమిటి?” అన్నాను ఆశ్చర్యంతో.

సూర్యం తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

“కమల అన్నమాట నిజం. నే నామెను అవమానించాను. ఆ ఉత్తరం రాసి.”

నా కింకా అర్థంకాలేదు. “అప్పట్లో నువ్వట్లా అనుకోలేదే?” అన్నాను.

“అప్పటి కడి అవమానం కాదు. కమల పెళ్ళిపల్లనే నా ఉత్తరం అవమానంగా పరిణమించింది.”

“ఎట్లా?”

“కమల తెలుపంటి మొగుడు దొరికాడో చూడు! కమలని ప్రేమించటానికిగాని, ప్రేమించానని చెప్పటానికిగాని నాకే మధికారం ఉంది?”

“కమలను పశువన్నవాడివి కాదూ?”

“అప్పుడు—నాకు సమాధానం రాసినప్పుడు కమల పశువే!”

సూర్యానికి నిజంగా పిచ్చివత్తిందనే ఇప్పటికీ నా విశ్వాసం. వాడు క్రమేపీ క్షీణించసాగాడు...వాడి గొడవ ఏమిటో నా కిప్పటికీ తెలియదు.

